

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Danuše Ehrenbergerové a přísedících Evy Stráské a Libuše Mikulášové v hlavním líčení konaném dne 18.10.2021 v Českých Budějovicích,

takto:

Obžalovaný ██████████

narozen ██████████

je vinen, že

dne ██████████ v době 2.00 hodin, v obci ██████████
v pokoji obytné části ██████████ využil spánku ██████████
█████████ stáhl jí elastické legíny a spodní kalhotky, a poté vnikl svým pohlavním údem do pochvy
poškozené, poté, co se ██████████ probudila, odsunula se od ██████████ a ten svého
jednání zanechal,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k vykonání pohlavního styku, čin uvedený v odstavci 1 spáchal
souloží,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyři) roky.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný** [REDAKCE] popřel jednání kladené mu obžalobou za vinu. Na [REDAKCE] [REDAKCE] přijel se svým kamarádem [REDAKCE] za účelem posezení u ohně, přítomna byla ještě [REDAKCE], jeden kamarád z vesnice, [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE], které předtím neznal. Na chalupu přijeli mezi 18.00 hod. až 19.00 hod., připravovali dříví na oheň, pil se alkohol, obžalovaný vypil jedno pivo a párkrát se napil vodky. Alkohol pili všichni, kolovala lahev vodky. Obžalovaný se bavil zejména s [REDAKCE] [REDAKCE]. S pošk. [REDAKCE] prohodil pár slov, většinou se přidala k nějakému tématu, ale konverzaci spolu nevedli, skoro celý večer si jí nevšímal. Zmínku o věku pošk. [REDAKCE] [REDAKCE] neslyšel, odhadoval jí na 19 až 20 let. Během večera odjela [REDAKCE], po jejím odjezdu obžalovaný hodil její batoh do ohně, neví, proč to udělal. U hlavního líčení svou výpověď změnil a uvedl, že batoh hodil do ohně [REDAKCE], kterého se obžalovaný rozhodl krýt a vzal celou věc s batohem na sebe. Kolem půlnoci šli všichni do [REDAKCE]. Vevnitř si asi dvě hodiny povídali a hráli karty, obžalovaný chodil ven kouřit, kolem druhé hodiny ráno šel spát. Obžalovaný si šel do koupelny vyčistit zuby a tam se potkali s poškozenou, začali si povídat, ona se ptala na pusu na dobrou noc, protože když šli spát, tak si obžalovaný dělal srandu, že by chtěl pusku na dobrou noc, poté se políbili a začali se osahávat, pomalu si svlékali kalhoty, chtěli spolu mít sex, poprvé to moc nešlo, protože zvolili polohu, kdy si poškozená sedla na obžalovaného, ale neměla úplně svlečené legíny, tak to nešlo, pak se rozhodli, že to zkusí zezadu, což se odehrávalo u umyvadla, po nějaké chvíli poškozené přišlo, že už tam jsou moc dlouho, že by to bylo podezřelé [REDAKCE], chtěla se vrátit a navrhla obžalovanému, aby pokračovali v pokoji, kde spal [REDAKCE]. V koupelně spolu byli maximálně 10 minut, zamčení nebyli. Styk byl při obou polohách vaginální, ochranu neměl, k vyvrcholení nedošlo. Po přesunu do pokoje si poškozená přilehla čelem ke [REDAKCE] a za ní si lehl obžalovaný. Báł se, že se vzbudí [REDAKCE], ale bylo to pro něj vzrušující, adrenalinové, bylo to vyzývavé. Začali se přes rameno líbat, stáhli si společně kalhoty a spodní prádlo do půlky stehen, těsně nad kolena, poškozená měla lehce pokrčenou jednu nohu, obžalovaný do ní vniknul, podotkl, že po fyziologické stránce byla ke styku připravená. Obžalovanému přišlo, že vzbudila [REDAKCE], náznak toho, aby ho probudila, tam byl. Na půl sekundy, sekundu došlo k pohlavnímu styku, hned to skončilo, k vyvrcholení nedošlo. Když se vzbudil [REDAKCE], obžalovaný zmizel rychle z pokoje, ale [REDAKCE] běžel za ním, začali se pošťuchovat, řekl obžalovanému, že poškozenou znásilnil, což obžalovaný popřel a poprali se. Pak za obžalovaným přišel [REDAKCE] a řekl mu, ať jede domů. V následujících dnech si psal ze svého profilu [REDAKCE] ohledně zničeného batohu, slíbil jí ho nahradit, rovněž vyjádřil obavu, že půjde sedět, že si to zaslouží. Tím měl na mysli svou bouřlivou minulost, kdy [REDAKCE], zmíněné vyjádření nevztahoval k projednávané věci.

3. **Poškozená** [REDAKCE] vypověděla, že byla s [REDAKCE] doma a jeho [REDAKCE] jí nabídl, jestli s ním nechtějí jet [REDAKCE], že se tam bude grilovat, s tím souhlasili, vyjeli po šesté hodině z [REDAKCE], cestu nabrali ještě [REDAKCE], tu předtím neznala, kolem 19.00 hodiny přijeli [REDAKCE], z přítomných lidí tam nikoho neznala. Přisedli k ohni, povídali si, všichni popíjeli alkohol, všimla si, že obžalovaný vypil lahev vodky, poškozená měla jednu pivo, tvrdý alkohol nepila. Během večera se bavila s přítelem a s [REDAKCE] [REDAKCE] probírali narozeniny, která má poškozená ve stejný den jako její přítel a [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

o den později, bavili se o tom, že poškozená bude mít za měsíc narozeniny, což mohl slyšet i obžalovaný. K žádné rozepři mezi poškozenou a [REDAKCE] toho večera nedošlo. Během večera [REDAKCE] odjela domů a u ohně zapomněla batoh, obžalovaný ho hodil do ohně, důvodu jí není známý. U ohně seděli do půlnoci a pak šli spát. Poškozená s [REDAKCE] spali v místnosti po levé straně, ostatní spali v pokoji po pravé straně. V místnosti, kde spala poškozená [REDAKCE], byla jedna přistýlka s matrací, kterou si dali na zem, [REDAKCE] odešel na záchod, poškozená zůstala v pokoji sama, v tu chvíli za ní přišel obžalovaný a chtěl, aby mu dala pusu na dobrou noc, v tom přišel [REDAKCE] a obžalovaného vyhodil. Pak šli spát. Poškozená usnula na pravém boku, spala čelem [REDAKCE], měla na sobě černé legíny, tričko, mikinu, spodní prádlo měla taky, spala v tom, v čem přijela. [REDAKCE] se probudil jako první, začal řvát, poškozená se probudila hned potom, bylo to chaotické, když se probudila, měla pocit, že se s ní někdo snaží souložit. Měla stažené legíny i kalhotky do půlky stehů a někdo ležel za ní. Uvnitř vagíny něco cítila, nedokáže rozlišit, jestli to byl penis nebo prsty. V pokoji se nesvítilo. Když se vzbudil [REDAKCE] osoba za poškozenou se zvedla a začala utíkat, poznala obžalovaného, měl stažené kalhoty, za ním vyběhl její přítel, poškozená zůstala vevnitř a brečela, obžalovaný s [REDAKCE] se začali prát, obžalovaný na [REDAKCE] začal řvát, že nic neudělal, že je homosexuál, pak se poprali a obžalovaný odjel domů. Poté se poškozená s [REDAKCE] rozhodli chalupu opustit, jelikož pili alkohol, vydali se pěšky, poškozená zavolala rodičům, aby je vyzvedli a poté podala na policii trestní oznámení. Nevyhledala žádnou psychologickou pomoc, snaží se na to nemyslet, zapomenout. [REDAKCE] [REDAKCE]

4. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] a poškozenou jeli na [REDAKCE] [REDAKCE], po příjezdu byli [REDAKCE] [REDAKCE] a ještě jeden kluk, vyjma [REDAKCE] svědek nikoho neznal, sedli si k ohništi, povídali si, pili pivo, obžalovaný s [REDAKCE] pili vodku s džusem, celý večer seděl vedle poškozené, která se bavila se ním a s [REDAKCE], s [REDAKCE] probíraly narozeniny poškozené. V průběhu večera [REDAKCE] odjela, na místě zapomněla batoh, obžalovaný batoh hodil do ohně, kolem půlnoci si šli lehnout, svědek s poškozenou spali sami v pokoji na zemi na úzké matraci, ostatní šli do druhého pokoje, než šli s poškozenou spát, svědek si odskočil na WC, do pokoje za poškozenou přišel obžalovaný, chtěl po ní pusu na dobrou noc, poškozená to odmítla, pak šli spát, svědek usnul na boku a poškozená ležela čelem k němu na boku. V průběhu noci se svědek z ničeho nic probudil, otočil se, viděl, že poškozená taky spí, všiml si osoby ležící za poškozenou, došlo mu, že je to obžalovaný, vzápětí se probudila i poškozená, obžalovaný se rychle zvedl a utekl do pokoje za ostatními, svědek si všiml, že měl stažené trenýrky, které si rychle natáhl, svědek za ním běžel, obžalovaný mu řekl, že u nich v pokoji nebyl, dělal, že spal, řekl svědkovi, že je na kluky, pak se tam dohadovali, šli ven, porvali se, obžalovaný odjel, svědek s poškozenou taky odešli, pak je vyzvedli poškozené rodiče.

5. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že [REDAKCE] pořádal její bratr [REDAKCE] oheň, přítomni byli obžalovaný, [REDAKCE], poškozená [REDAKCE] a ještě jeden kluk. Popíjela se vodka. Poškozená se bavila se [REDAKCE], svědkyně nezaznamenala téma rozhovoru. U ohně se poškozená chovala slušně, tiše, nic nepila. Během večera [REDAKCE] odjela, nechtěla tam spát. Všichni šli spát kolem půlnoci. Svědkyně s obžalovaným, [REDAKCE] a ještě jedním klukem spali v pokoji, na druhé straně chalupy spala poškozená [REDAKCE]. Svědkyně odhaduje, že usnula v jednu hodinu. Nevšimla si, že by obžalovaný opakovaně opouštěl pokoj. Probudil ji dívčí křik, v pokoji, kde spala, byli [REDAKCE] [REDAKCE], poškozená a obžalovaný. Křičeli na sebe, svědkyně utěšovala poškozenou, která brečela, řekla „on do mě strčil prsty“, její přítel na obžalovaného křičel, nadávali si, důvod neví. Poškozená potom odešla a přijel pro ni tatínek. Poté se svědkyně dozvěděla od svého bratra, že poškozená měla být znásilněna obžalovaným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

6. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že na chalupu přijeli s [REDAKCE], poškozenou a [REDAKCE], na místě byl přítomen obžalovaný, [REDAKCE]. Seděli u ohně, svědkyně se věnovala [REDAKCE], bála se o ni, aby se jí něco nestalo, co by to mělo být, svědkyně nedokázala upřesnit, pouze uvedla, že nechtěla, aby na ni někdo sahal. Poškozená byla tichá a uzavřená, chovala se úplně normálně, nejvíc se bavila se svědkyní a [REDAKCE]. Asi po třech hodinách zavolala kamarádům, že chce odjet domů, nikomu to neřekla, nechtěla, aby byli naštvaní, ale u ohně zapoměla batoh, cestou domů volala [REDAKCE], aby jí batoh pohlídal, ale neslyšela ani slovo, byl tam hrozný řev, najednou padla rána a telefon se vypnul, volala zpátky bylo jí řečeno, že batoh shořel, byla naštvaná, ve dvě hodiny, půl druhý se vrátila na chalupu, oheň byl uhašený a nikdo tam nebyl, našla tam jenom popruh od batohu a prasklou voňavku, hledala klíče, nabíječku, sluchátka, klíče si vyzvedla asi až po 2 týdnech u [REDAKCE], která je měla najít v mikině obžalovaného. [REDAKCE] svědkyni řekl, že batoh hodil do ohně obžalovaný, proto s ním svědkyně telefonem řešila náhradu škody, kterou jí uhradil.

7. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] byl se svým bratrem [REDAKCE], seděli kolem ohně, povídali si, svědek pil pivo, poškozená si povídala zejména s [REDAKCE] žádnou zmínku o oslavě jejich narozenin nebo věku nezaznamenal, poškozená se chovala normálně, do [REDAKCE] se přesunuli kolem 21.00 hod. až 22.00 hod. v jedné místnosti spal [REDAKCE] a v druhé místnosti spali ostatní. Chvilí si povídali, obžalovaný několikrát odešel, když usínal, slyšel křik poškozené, vyběhl na chodbu, kde byl [REDAKCE] poškozená a obžalovaný, bratr křičel, že obžalovaný na poškozenou sahal, obžalovaný to popíral. Poškozená byla v šoku a brečela a klepala se, říkala, že si za ní obžalovaný lehl nahý, že na ni sahal, že jí sahal pod spodní prádlo. Poškozená chtěla pryč, zavolala rodičům a s [REDAKCE] odjeli. Vztah [REDAKCE] hodnotí pozitivně, nikdy je neviděl, že by se hádali. Poškozenou popsals tak, že se nechová vyzývavě, není ráda středem pozornosti, je to normální slušná holka.

8. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] pořádal oheň, přítomni byli [REDAKCE], obžalovaný, [REDAKCE], dále pozval [REDAKCE], který s sebou vzal [REDAKCE] a pošk. [REDAKCE]. Oheň začali připravovat okolo 18,00 hod., pití zajišťoval svědek s obžalovaným, měli pár piv a vodku. Nevybavuje si, že by ta byla řeč o věku poškozené nebo oslavě jejich [REDAKCE] narozenin. Během večera [REDAKCE] odjela, důvod nezná, u ohně nechala batoh. O půlnoci se přesunuli [REDAKCE], svědek spolu se sestrou, obžalovaným a [REDAKCE] spali v jenom pokoji, poškozená [REDAKCE] spali v ložnici. Osazenstvo pokoje, kde spal svědek, si povídalo asi do dvou hodin do rána, všiml si, že obžalovaný jednou z pokoje odešel. Pak přiběhl obžalovaný, poškozená s [REDAKCE] a začalo se to řešit. Poškozená byla rozrušená, plakala. Obžalovaný s [REDAKCE] na sebe křičeli sprostý nadávky, [REDAKCE] mu řekl, že obžalovaný znásilnil poškozenou, pak přijel její otec, svědka rozčílilo, že vstoupil na jeho pozemek bez dovolení, obžalovaný odjel domů, pak přijela policie. Obžalovaného zná, má za to, že nic takového by neudělal, obžalovaný se mu svěřil, že po něm poškozená celý večer koukala, s poškozenou měl v koupelně sex, až následně ho poškozená osočila, že ji znásilnil.

9. Se souhlasem stran byly čteny znalecký posudek z oboru školství, kultura, odvětví psychologie, speciální psychologie dětí a dospělých, zpracovaný [REDAKCE], a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaný [REDAKCE], které byly pořízeny k osobě pošk. [REDAKCE].

10. Ze znaleckého posudku [REDAKCE] se zjišťuje, že intelektové schopnosti [REDAKCE] se nacházejí v pásu dobrého průměru až lehkého nadprůměru. Její kognitivní funkce nejsou narušeny, je schopna prožité události vnímat, zapamatovat si je, znovu vybavit a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

reprodukovat v přiměřené kvalitě. Je nutné předpokládat, že v době páchaní trestného činu byla orientována, časem, místem a s sebou (s přihlédnutím k noční hodině a spánku). ■■■■■ má dostatečné intelektové předpoklady pro kvalitní vnímání a prožívání. Nebyly diagnostikovány žádné známky organicity snižující výkon a schopnosti. Je schopna si prožité události zapamatovat a znovu vybavit, její pamětní a výbavné funkce nejsou v žádném směru narušeny, její slovní zásoba a úroveň řečových schopností odpovídají průměru a absolvovanému vzdělání. Nebyly zjištěny žádné známky psychické poruchy ani žádné známky patologické lhavosti. Pro dobrou obecnou věrohodnost svědčí logická struktura výpovědi, detaily, zakotvení v kontextu, popisy interakcí přímo nesouvisející s trestným činem, líčení vlastního psychického stavu. Proti věrohodnosti poškozené může svědčit stav v době na ní páchaného trestného činu, doba, rozespalost, důvěřivost bez obavných tendencí. Poškozená připouští mezery v paměti v důsledku rozrušení, místy pochybuje o vlastní výpovědi, sama si vyčítá pasivitu. Při posuzování emočního vztahu k posuzované věci ventiluje negativní prožitky související s vyšetřovanou událostí a následnou psychickou nepohodu. Její specifická věrohodnost se jeví jako průměrná. Nechybí logická struktura, popisované události se nerozcházejí, nechybí podstatné detaily, popis prožitých událostí je obsažný, nemění se, je se zakotvením v kontextu, přiměřeným emočním doprovodem. V doprovodných projevech nedominují zlost a negativismy vůči pachateli. Hodnocení prožité události, chování obžalovaného a popis situace se jeví jako celistvý. Motiv mstivosti vůči obžalovanému není patrný a nepotvrdila se snaha obžalovaného poškodit. Na dotaz, jakým způsobem poškozená reaguje na zátěžové situace, znalkyně uvedla, že negativní prožitky a následnou sebe déletrvající psychickou nepohodu poškozená ventiluje při posuzování emočního vztahu k věci. Bezprostředně reagovala stažením se do sebe, o události byla schopna komunikovat s rodiči, s přítelem a policií, později s kamarádkou. Reagovala pláčem, čímž ventilovala vnitřní nepohodu a narušení osobní integrity. ■■■■■ je schopna zvládat zátěžové situace přiměřeně ke své osobnosti, zralosti, věku, zakotvení a podpoře rodiny a blízkých osob, tedy průměrně. Posuzovaná událost je pro ni silným stresujícím činitelem a zdrojem vnitřních konfliktů, vyčítá si vlastní pasivitu a to, že se do této situace vůbec dostala. Mezi její obranné mechanismy náleží únik, stažení se do sebe, rezignace a apatie, vytěsnění. Na dotaz ohledně sociálních, rodinných a partnerských vztahů ■■■■■ znalkyně uvedla, že je dobře zakotvená ve vlastní rodině a ve vztahu k partnerovi, jedná se o fungující rodinu s patřičným zázemím a výchovou a emoční podporou, jeví se dostatečně emočně saturovaná, nemá potřebu na sebe upozorňovat, cítí se být dostatečně přijímána a podporována. V popředí jsou silné citové vazby na rodiče a sestru, cítí se jimi být přijímána. Pokud jde o míru sugestibility a ovlivnitelnosti, znalkyně uvedla, že Tereza Nepodalová není zvýšeně sugestibilní a ovlivnitelná, je si vědoma své hodnoty a podpory z rodiny, její výpověď nebyla ovlivněna žádnou konkrétní osobou. S obžalovaným se nechce setkat a chce na celou událost zapomenout. U ■■■■■ ■■■■■ trvají projevy posttraumatické stresové reakce v souvislosti s prožitou událostí, v reakci na narušení její tělesné a psychické integrity.

11. Ze **znaleckého posudku** ■■■■■ se zjišťuje, že ■■■■■ v minulosti netrpěla žádnou duševní chorobou nebo poruchou, v souvislosti s prožitým traumatem dne ■■■■■ u ní došlo k rozvoji poruchy přizpůsobení, která trvá i do současné doby. V době, kdy mělo dojít k předmětnému jednání, netrpěla žádnou duševní poruchou nebo chorobou, byla zřejmě pod vlivem alkoholu, jednalo se spíše jen o podnapilost, nejvýše dolní hranici lehké intoxikace alkoholem. Její psychický stav je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ Vzhledem k rodinnému zázemí a podpoře, kterou dostává poškozená i od svého nejbližšího okolí, je možné předpokládat, že bude docházet k postupnému zlepšování stavu a mizení nejzávažnějších příznaků duševní poruchy. Nelze ale vyloučit, že i v budoucnosti budou přetrvávat některé reziduální příznaky prožitého traumatu. Dále znalec uvedl, že poruchy přizpůsobení jsou stavy subjektivní tísně a emoční poruchy, které obvykle narušují sociální fungování a výkon a vznikají v období adaptace na významnou životní změnu nebo následkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

stresové životní události. Projevy se různí a zahrnují depresivní náladu, úzkost, obavy, pocit, že jedinec není schopen se vypořádat se současnou situací a určité zhoršení výkonu každodenní činnosti. Porucha začíná obvykle do jednoho měsíce po výskytu stresující události a trvání příznaků zřídka překročí dobu šesti měsíců.

12. Rape trauma (trauma ze znásilnění), je forma posttraumatické stresové poruchy, která se vyskytuje u obětí znásilnění. Termín nepředstavuje konkrétní diagnostickou jednotku, pouze vymezuje skupinu znaků a reakcí, která charakterizuje stav po prožitém znásilnění. Syndrom traumatu ze znásilnění je vymezen třemi fázemi, kterými oběť prochází, jedná se o fázi akutní, fázi povrchní adaptace a fázi renormalizace. Bezprostřední symptomy mohou trvat dny až týdny a mohou se překrývat s fází povrchní adaptace. Symptomy akutní fáze mohou být velmi různé, jedná se především o změny aktivace, otupělost, oslabené schopnosti, vnímání, prožívání a paměti, paralyzující úzkost, neovladatelný třes, obsedantní hygienické chování, citová zmatenost apod. Fáze povrchní adaptace nastupuje obvykle několik dnů až týdnů po samotném znásilnění, hrají v něm roli pretraumatické osobnostní charakteristiky, míra sociální nebo odborné podpory, případně možné souvislosti sekundární traumatizace. Oběti znásilnění se v této fázi obvykle vrací do běžného života, mohou se jevit s činem jakoby srovnané, nicméně ve většině případů přetrvávají nepříjemné pocity, vnitřní neklid a dále některé ze symptomů jako je úzkost, pocit bezmocnosti, přetrvávají strach a depresivní nálada, náhlé změny nálad, poruchy spánku, opakující se úzkostné a děsivé sny, panické ataky, možné je i sebepoškozování, užívání alkoholu apod. Dále zřejmý vliv na běžné fungování a to především ve smyslu sníženého nebo vymizelého pocitu osobního bezpečí obtíží v navazování nových vztahů narušený vztah v oblasti intimity a sexu. Ve fázi renormalizace oběť integruje prožitek znásilnění do svého běžného života. Během této fáze doznívá většina negativních symptomů a nastává plný návrat do běžného života. Trauma ze znásilnění je obvykle nejčastěji diagnostikováno jako posttraumatická stresová porucha, podle znalce je u poškozené [REDAKCE] možné vypožorovat přítomnost syndromu traumatu ze znásilnění, poškozená si prošla akutní fází a fází povrchní adaptace s přítomností úzkostí, emoční lability vyjádřené pláčem, citlivostí na reakci druhých osob s navazujícím pocitem špinavosti a potřeby zvýšené hygieny. Krátkodobě měla problémy v sexuálním životě. I v současné době je stále patrná emoční labilita, úzkostné reakce a hlavně pokud sama potřeba opory v druhých lidech, nálada je skleslá, objevují se nepříjemné myšlenkové ruminace, poškozené se s celkovou situací pomáhá vyrovnat rodina a její blízké okolí, ve kterých má silnou podporu. Z psychiatrického hlediska se dá prožité trauma hodnotit jako porucha přizpůsobení po prožitém významném stresu. U poškozené nebyly zjištěny příznaky posttraumatické stresové poruchy, protože nejsou přítomny typické flashbaky, sociální stažení, ztráta zájmu. Od rozvoje posttraumatické stresové poruchy poškozenou ochránilo sociální zázemí a podpora blízkých.

13. Listinné důkazy jsou zastoupeny zejména:

na č.l. 77-78 výpisem nedatované elektronické komunikace na instagramu, kterou policejnímu orgánu poskytla svědkyně [REDAKCE], kdy jde o její komunikaci s obžalovaným vystupujícím pod profilem [REDAKCE] uskutečněnou po spáchání projednávaného jednání, ze které je zjištěno, že obžalovaný se svědkyni řešil batoh vhozený do ohně, poté svědkyně napsala „nepujdes rozhodne sedět hned“, obžalovaný reagoval „Nejradsí bych aby to stahla ale to si nezasloužím“,

na č.l. 79 poškozenou pořízeným náčrtem půdorysu objektu včetně zakreslení koupelny, pokoje, kde spala [REDAKCE], a pokoje, kde spali ostatní,

na č.l. 138 trestním oznámením, kterým je prokázáno, že jej pošk. [REDAKCE] podala dne [REDAKCE] v 5,28 hod., tedy bezprostředně po spáchání tr. činu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

na čl. 152 lékařskou zprávou o vyšetření pošk. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], při kterém byl odebrán stěr z poševního výtěru,

na čl. 154-160 protokolem o ohledání místa činu, náčrtem a fotodokumentací objektu, ze kterých si soud učinil obrázek o vnitřní dispozici domu a lokalizaci pokojů, kde spali poškozená [REDAKCE] a ostatní osazenstvo včetně obžalovaného, kdy pro úplnost se podotýká, že na náčrtku není zřejmě nedopatřením zakreslena koupelna, o její existenci však není třeba pochybovat vzhledem k vyjádření slyšených svědků, její umístění je dobře patrné z nákresu poškozené na čl. 79,

na čl. 162-163 odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, ze kterého se zjišťuje, že v poševním výtěru nebyla prokázána přítomnost spermatu.

14. Z opisu z evidence rejstříku trestů je zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán, nebyl projednáván ani pro přestupková jednání.

15. Po provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. Závěr o tomto skutkovém stavu opírá o následující úvahy. Obžalovaný spáchání žalované trestné činnosti popírá a trvá na tom, že poté, co s poškozenou měli pohlavní styk v koupelně, přesunuli se za účelem jeho pokračování do pokoje, kde spal [REDAKCE]; k druhému pohlavnímu styku došlo opět za aktivní účasti poškozené a s jejím souhlasem. Zcela odlišný obraz předkládá poškozená, která kategoricky popírá vykonání dobrovolného a vědomého pohlavního styku s obžalovaným. Vzhledem k tomu, že danému jednání byli přítomni pouze obžalovaný a poškozená, soud zaměřil svou pozornost na osobu poškozené a její výpověď, velmi pečlivě je hodnotil v kontextu s ostatními důkazy, zejména s výpovědí obžalovaného, a z níže rozvedených důvodů se přiklonil k verzi poškozené. Před soud předstoupila viditelně nervózní mladá žena, které bylo nepříjemné vypovídat o rok starém incidentu, přesto podala výmluvný obraz o daném jednání, byla schopna přiléhavě reagovat na mnohdy nepříjemné dotazy, její výpověď se nelišila od obrazu, který vylíčila v přípravném řízení, jinými slovy vypovídala stále stejně, nic si nepřibarvovala ani nepřidávala, o dané události vypověděla tak, jak ji vnímala, nesnažila se svou výpověď za každou cenu prezentovat jako verzi, které dává odpověď na všechny otázky obhajoby – pokud poškozená něco nevěděla, prostě připustila, že není schopna podat vyčerpávající odpověď, protože během daného jednání tvrdě spala. Soud si nemohl nevšimnout nepravděpodobnosti verze předložené obžalovaným. Poškozená na soud rozhodně nečinila dojem osoby vyhledávající náhodná sexuální dobrodružství, ba naopak, svědek [REDAKCE] popsál poškozenou jako dívku, která se nechová vyzývavě, není ráda středem pozornosti, přesun s náhodným milencem do pokoje, kde spal [REDAKCE], za účelem pokračování v sexu neodpovídá její osobnosti popsané znaleckým posudkem a spíše by vypovídal o ztrátě jejího zdravého úsudku. Rysy nezdrženlivosti soud zaznamenal spíše u obžalovaného, který při vylíčení své verze k dotazu, zda neměl obavy z probuzení [REDAKCE] připustil, že mu daná situace přišla „vzrušující“. Podle názoru soudu je verze obžalovaného účelově vykonstruovaná s jediným účelem, a to odůvodnit přítomnost obžalovaného v pokoji, kde spali poškozená [REDAKCE].

16. Obhajoba dále namítá, že k pohlavnímu styku by nemohlo dojít bez aktivní součinnosti poškozené. Zde je třeba podotknout, že k jednání došlo ve 2 hodiny ráno, pokud poškozená usnula okolo půlnoci, lze akceptovat, že po dvou hodinách se nacházela v natolik hlubokém spánku (tzv. fáze non-REM), že nezaznamenala svlékání legín a spodního prádla. Pokud jde o námitky ohledně fyziologické (ne)připravenosti pochvy k pohlavnímu styku, je možno odkázat na věk poškozené v době spáchání činu, kdy problémy v tomto směru nebývají obvyklé. Další

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

námítka směřovala do pozice nohou poškozené, kdy podle obhajoby musela poškozená vědomě pokrčit koleno a spolupracovat, aby mohlo dojít k proniknutí penisu do vagíny. K tomu lze opětovně podotknout, že poškozená usínala vedle [REDACTED]; [REDACTED] změnou polohy nohou, protože mohla mít za to, že jde o [REDACTED].

17. Dále je třeba poukázat na skutečnost, že výpověď poškozené není osamocena, naopak ji podporují a dokreslují i ostatní důkazy. Svědkové [REDACTED] shodně potvrzují, že během jízdy autem [REDACTED] nedošlo k žádné hádce poškozené s [REDACTED], i během večera se chovali normálně, svědek [REDACTED] hodnotí jejich partnerský vztah jako fungující, tedy možný důvod k pomstě poškozené příteli formou nevěry s obžalovaným nedává smysl. Prokázán je naopak nevídaný zájem obžalovaného o kontakt s poškozenou, a to výpovědí svědka [REDACTED], který shodně s poškozenou vypověděl o žádosti obžalovaného o pusu na dobrou noc. Svědkové [REDACTED] shodně vypovídají o stavu poškozené bezprostředně po spáchání tr. činu, uvádí, že byla v šoku, klepala se a plakala. S verzí poškozené koresponduje i elektronická komunikace obžalovaného se sv. [REDACTED], ve které obžalovaný zcela jasně uvádí, že by byl nejraději, aby „to“ (byť jméno není uvedeno, je zřejmé, že je míněna poškozená, protože sv. [REDACTED] s obžalovaným probírají batoh hozený do ohně během daného večera a trest hrozící obžalovanému) „stáhla“, čímž je patrně míněno podané trestní oznámení, jedním dechem však uvádí, že si „to nezaslouží“, tedy se nehájí tím, že se daného činu nedopustil, je nevinný, k sexu došlo se vzájemným souhlasem apod.

18. V neposlední řadě verzi poškozené podporují oba znalecké posudky podrobně popsané shora. U poškozené nebyl shledán motiv mstivosti vůči obžalovanému ani snaha mu uškodit. S tím koresponduje i její vyjádření ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy, kterou po obžalovaném nežadá, na celou událost chce zapomenout a jde jí „pouze“ o spravedlnost. U poškozené podle znalkyně [REDACTED] stále přetrvávají projevy posttraumatické stresové reakce, které pramení z narušení její tělesné a psychické integrity, podle znalce [REDACTED] trpí poškozená poruchou přizpůsobení po prožitém významném stresu. V obou případech lze konstatovat, že psychický stav poškozené je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Zde je třeba dvakrát podtrhnout, že posttraumatická stresová porucha se u poškozené nerozvinula jenom díky fungujícímu partnerskému a rodinnému zázemí. Tomuto zjištění odpovídá i přítomnost rodičů poškozené u hlavního líčení dne 18.10.2021.

19. Z výše rozvedených důvodů má soud jednání obžalovaného za bezpečně prokázané.

20. Oproti podané obžalobě, která jednání obžalovaného popsala po právní stránce tak, že jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal tento čin souloží a na dítěti, čímž se dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, soud toto jednání posoudil jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, protože obžalovaný zneužil bezbrannosti poškozené k vykonání pohlavního styku a tento čin spáchal souloží. Během řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný vůči poškozené užil násilí, není tedy na místě užít první alineu prvního odstavce § 185 tr.zákoníku. Poškozená se nacházela v hlubokém spánku a nebyla schopna projevit svou vůli ohledně vykonání pohlavního styku s obžalovaným, případně mu klást aktivní odpor. Tento stav soud považuje za bezbrannost, které obžalovaný zneužil a vykonal na poškozené pohlavní styk. K jeho vykonání došlo souloží, neboť došlo ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a poškozené. Během hlavního líčení nebyla bezpečně prokázána vědomost obžalovaného o skutečném věku poškozené, a to ani ve formě nevědomé nedbalosti. Podle ust. § 126 tr.zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší 18-ti let. Z dokazování plyne, že do spáchání tr. činu se obžalovaný s poškozenou neznal, její věk odhadoval na 19-20 let. Poškozená uvedla, že se o svých blízcích [REDACTED] narozeninách bavila s

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

██████████, připustila, že rozhovor nemusel obžalovaný slyšet. Po zhodnocení situace soud dospěl k závěru, že byť poškozené bylo v době spáchání činu █████ let a █████ a formálně tedy byla dle ust. § 126 tr.zákoníku dítětem, nelze tuto skutečnost považovat za zvlášť přitěžující okolnost. Obžalovaný skutečně nemusel mít povědomost o přesném věku poškozené, rozhovor poškozené se sv. █████ nemusel slyšet a vzhledem k fyzické vyspělosti poškozené mohl důvodně předpokládat, že je starší 18-ti let.

21. Při úvahách o trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, 2 a § 39 tr. zákoníku, neboť při stanovení druhu trestu a jeho výměry se přihlédně k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu, a rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

22. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na dva roky až deset let. Obžalovanému polehčuje okolnost vedení řádného života před spácháním tr.činu (§ 41 písm. p) tr. zákoníku), nepřitěžuje mu žádná okolnost. Soud v žádném případě nechce snižovat závažnost spáchaného tr.činu, která se ostatně odráží v trestní sazbě, kterou trestní zákoník tento zločin sankcionuje. Soud si je rovněž vědom současné společenské situace volající po přísnějším trestání pachatelů tr. činu znásilnění v podobě nepodmíněných trestů s odůvodněním, že uložení jiných trestů je výsměchem do tváře obětí (např. iniciativa beztrestu.cz). Je však třeba přihlédnout k tomu, že obžalovaný se do konfliktu se zákonem dostal poprvé, daného jednání se dopustil v relativně nízkém věku (byť již soud tuto okolnost nepovažuje za polehčující okolnost, protože se tr. činu nedopustil ve věku blízkém věku mladistvých) a také k tomu, že poškozená si z jeho jednání pravděpodobně neodnese doživotní trauma, byť na jejím vyrovnáním se s danou situací má lví podíl ona sama a podpora jejího přítele a rodiny. Z těchto důvodů má soud za to, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody by bylo nepřiměřeně přísné a obžalovanému uložil trest výchovný na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a to trest odnětí svobody ve výměře 2 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let. Zkušební doba je zcela záměrně stanovena delší, protože během ní bude možné dostatečně prověřit, zda zvolená sankce skutečně vedla k nápravě obžalovaného. Chování obžalovaného bude soudem během zkušební doby sledováno a v případě, že nepovede řádný život a bude dopouštět další protiprávní činnosti, byť přestupkové povahy, je třeba počítat s tím, že může být rozhodnuto o jeho neosvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení a o tom, že trest bude vykonán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 18. října 2021

Mgr. Danuše Ehrenbergerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Fischerová.